

Tobiesen: Jeg seer mig rigtignot ikke istand til at erkjende, at det af mig og det af det ærede 8de Kongevalgte Medlem (Andræ) stillede Endringsforslag gaar i modfat Retning; thi det Antal Landsthingskredsene, som af mig er foreslaaet, er netop det selsomme Antal, som tidligere har bestaaet. Der er nemlig i Lovudkastet 12 og efter Endringsforslaget 12, saa med Hensyn til, at mit Forslag skulde gaar ud paa at forøge Antallet, kan jeg rigtignot ikke indsee, hvorledes det skulde kunne begrundes. Hvad Hovedtanken i de tvende Endringsforslag angaar, da forekommer ogsaa den mig at være fuldkommen den samme, om den end ikke er udført ganske paa samme Maade. Naar man i § 37 har udtalt — en Udtalelse, som man kun er kommen til gennem mange Besværligheder —, at Kjøbstæderne skulle kunne disponere over $\frac{1}{5}$ af de Mænd, der træde sammen for at vælge Landsthingets 45 Medlemmer, saa forekommer det mig, at man da ogsaa maa ville tage Conseqventen deraf, den nemlig, at indrette Landsthingskredsene saaledes, at det bliver muligt for Kjøbstæderne at udøve denne Indflydelse. Naar man vil beholde Kredse med under 5 Repræsentanter, bliver det ikke muligt for dem at gjøre denne Indflydelse gjældende; det er paaviist aldeles klart af det ærede 8de Kongevalgte Medlem og af ham udtalt paa en meget bestemt Maade, idet han kaldte det en Uretfærdighed, og det er netop ogsaa min Mening, at det er en Uretfærdighed imod Kjøbstæderne, naar man først giver dem en grundlovmæssig Ret ved § 37 og saa betager dem Midlerne til at udøve den ved at beholde den gamle Kredsinddeling alene af Hensyn til det Bestaaende, til det Historiske. Denne Inddeling har bestaaet siden 1849, det er hele dens historiske Fortid; men hele den Grundvold, hvorpaa denne Landsthingsinddeling var bygget, er jo nu styrket overende, idet man har fremkaldt noget heelt Nyt, og vist er det, at, naar man har fremkaldt et nyt Grundlag for Valgenes Tilveiebringelse, saa bliver det ogsaa nødvendigt, at den Institution, gennem hvilken Valgene skulle fremgaae, bliver saaledes omordnet, at den staaer i Harmoni med dette nye Grundlag.

Forsaaavibt det ærede Medlem her fraas

overfor (Mourier-Petersen) har beklaget sig over mit Forslag paa Randers Amts Vegne, saa er det af det Slags Klager, som man naturligtvis vil høre fra hvilken som helst Kreds, hvori en ny Inddeling finder Sted. Ved Anordningen af de bestaaende Landsthingskredse er der jo skeet en lignende Deling af Viborg og Ribe Amter. Det er ganske vist, at havde Beboerne af disse Amter dertil sagt: Vi kunne paa ingen Maade stilles, og vilde man have taget Hensyn dertil, saa vilde man aldrig være kommen til en Inddeling. Her er et fast Princip, som er en Conseqvent af § 37, og dette Princip maa efter mine Begreber føre til, at man maa onlægge Valgkredsene paa en saadan Maade, at saa faa Kredse som muligt faar færre end 5 Repræsentanter; det er den mindste Fordring, man kan stille, og, naar saa derved et eller andet Amt eller en samlet Landsdeel maa deles, saa er det, fordi det ikke kan være anderledes. At den Klager, som det træffer, er ikke noget Nyt, men det er ikke nogen Grund.

Bloug: Jeg skal blot tillade mig at svare den ærede sidste Taler, at, forsaavidt han har klaget over den Uretfærdighed, der blev begaaet mod Kjøbstæderne, saa er denne Uretfærdighed i ethvert Fald begaaet med fuld Bevidsthed. Man har været sig bevidst, dengang man vedtog de Regler for Valgene, som findes i Grundloven, at Kjøbstæderne ikke vilde faa den samme Indflydelse i alle Valgkredse. Man har meent, at det kunde høde Noget derpaa, at de i nogle Kredse, f. Ex. i 2den og 6te Kreds, fik en noget større Indflydelse, end der efter det fastsatte Forholdstal kunde tilkomme dem, og om ogsaa den ærede Landsthingsmand vil kalde det en Uretfærdighed, skal han dog i hvert Tilfælde indrømme, at det er en langt mindre Uretfærdighed end det, der med Hensyn til Kjøbstæderne fandt Sted efter den gamle Valglov, eller rettere, at man her er kommen Uretfærdigheden langt nærmere.

David: Jeg skal blot tillade mig at gjøre opmærksom paa en Ting med Hensyn til det, som den ærede næstsidste Taler (Tobiesen), saavibt jeg opfattede ham, ansøgte om, at der, hvor